

RƏNA MİRZƏLİYEVƏ

İSMAYILLI TORPAĞININ SADƏ, SƏMİMİ OĞLU - DAĞLAROĞLU, ELİN ŞAİR OĞLU

(Əvvəli ötən saylarda)

16. ...SEVƏN DOSTUM VAR OLSUN

*Ata xəzinədir, qardaş dayaqdır,
Dost isə həm xəzinə, həm də dayaqdır.
(İngilis atalar sözü)*

Nadanla dost olan, azar heç demə...
***

*Ömür bir kitabdır - ağı, qaralı,
Qarası ötən gün, ağına qurban.
Dost ilə bir yerdə keçən vaxtının
Olum hər anına, çağına qurban.*
***

*Dost ürəyi bir aynadır,
Mavi gözlü Xəzər kimi.*

Dağlaroğlu poeziyasının ünvanı insanlar, onların qəlbində daşdığı dəyərlərdir. Ali hislər bütövlükdə bəşəridir. O bu hisləri poeziya dilinə çevirərək ən yaxşı dəyərlərin daşıyıcısı olan insan portreti yaradır.

İnsanın ali dəyərlərindən biri də dostluqdur. Ata-babalarımız insanın başqası üçün yaşamasını həyatda yeganə xoşbəxtlik sayıblar.

Düşmən batsın, sevən dostum var olsun,

Çünki mənə o "öl" deyir, bu, "yaşa" kimi müdrik fikirlərə əsaslanan və "Hər yetən gözələ gözəl deməyən" Aşıq Ələsgər kimi şair də hər adamı dost gözündə gör-

mür. "Dostunu göstər, deyim sən kim olduğunu" atalar sözüne söykənən şairin düşüncə dəftərində üzde gülüb arxada qeybət qıranlar yox, insana sadəcə arxa, dayaq olanlar deyil, mənəviyyatca saf olanlar, insanlıq adına şərəf gətirənlər, başqasının hörmətini qazananlar dost sayılır. Təsadüfi deyil ki, bayatılarının əksəriyyəti dostluq haqqındadır:

*Əzizinəm, asıdır,
Kasıb candan asıdır.
Yaxşı qardaş qardaşın,
Dost dostun arxasıdır.*

*Dost halıma yanandı,
Dost dərdimi anandı.
Desəm, dostsuz gülmüşəm,
İnanmayın, yalandı.*

*Mən aşiq, dostu yada,
Salmışam dostu yada.
Ancaq namərd dəyişər,
Qardaşı, dostu yada.*

Şair əzəl gündən özünə güzgü tutan dost-tanış əhatəsindədir və bununla fəxr edir:

*İz qoy, Dağlaroğlu, dağlar yolunda,
Dostu, tanışı gör sağla solunda.
Olsa da, Rüstəmin zoru qolunda
Baş qoşma qovğaya, qala dünyada.*

Dağlaroğlunun ithaf xarakterli şeirlərində yaxınları-

na, doğmalarına, əzizlərinə məhəbbətini insanlıq süzgecindən keçirərək ifadə edir və bizdə xoş bir ovqat baş yadır. Sanki bu şeirlərin sənin qəlbindən süzüldüyünü, öz doğmalarına olan ürək sözlərini ifadə etdiyini hiss edirsən. "Nadanla dost olan azar, sən demə" fikrinə söykənən şair özünə layiq saf, səmimi, vətənpərvər, xalqın xidmətində ləyaqətlə dayanan insanlar əhatəsindədir. Ümumiyyətlə, bəçəriyyəyə ünvanladığı əsərlərlə bərabər, ayrı-ayrı konkret ünvan müəlliflərinə şairin səmimiyyəti aydın olduğu üçün oxucu qəlbini də fəth edir. Çünki bu misralar elin, obanın, bütövlükdə xalqın sevdiyi insanlara ithaf edilib. Şair də belələri ilə dost olduğunu fəxrlə etiraf edir:

*Həmişə yaxşılar mənə dost, kömək,
Onlara yad deyil bir sözüm belə.
Mən qovaq yarpağı deyiləm, külək
Fikrimi yelləsin belədən-belə.*

Onun belə insanlara minnətdarlıq duyğularını ifadə edən, tanınmış ziyalı, gözəl pedaqoq, qələm dostu Nadir Məmmədova həsr etdiyi şeir də sələflərindən ululuq dərəcəsi alan, xələflərinə də bu yolu məsləhət görən və:

*Gözümdə günəşlə yanaşsan sən,
Günəşlə günəştək yaşa, müəllim, - deyən, bu sənətin ülviliyini duyan şairin qədirşünaslıq töhfəsidir:*

*Göz açıb Qazaxdakı gözəl mahalda,
Cavabı haqq olub hər bir sualda.
Fikri Göyazanda, özü Niyalda
Çox uca dağlardan ucadı qağam.*

Özü bioloq olsa da, başdan-ayağa poeziya haləsinə bürünən, dilində şeir və nəğmənin əzbər olduğunu deyən, böyüklə böyük, kiçiklə kiçik olan ziyalını daha sonra belə səciyyələndirir:

*Şeirdi, nəğmədi gözündə cahan,
Uşağa, böyüyə əziz, mehriban.
Həvəsə, arzuda igid bir cavan,
Təmkində yüz yaşlı qocadı qağam.*

El-obanın dəyərli övladı olmasını fəxrlə bəyan edən, ziyalılığını qalib pəhləvana bənzədən şair yazır:

*Güntək ziyalıdı, qazancı qürur,
Şərəflə öncüllər önündə durur.
Qalib pəhləvantək məğrurdur, məğrur,
Altmışı haqlamış xocadı qağam.*

Zəhmət adamları qarşısında ehtiramla baş əyən şair, "Ay ağa" şeirində onunla eyni tikintidə işləyən 84 yaşlı, dostun, yoldaşın fəxri, halal əməyi ilə çörək qazanan Ağa Bağirovu alqışlayır, qalan illərini məhz belə şərəflə keçirməyi arzulayır.

Şair ləyaqətli, istedadlı dostlarına ləyaqətli dost olan, bunu fəxr bilən elin sazlı-sözlü oğlu, istedadına pərəstş etdiyi Aşıq Yanvara səmimi duyğularını ifadə etməklə sonda deyir:

*Dağlaroğlu, sev qaşların çatmasın,
Bir gəl yetiş, qəm yükünü çatmasın.*

*Gen dünyada mətləbinə çatmasın,
O kimsə ki dost dərdindən yan vara.*

Görkəmli türk şairi Nazim Hikmətə ünvanlanmış "Biz göz yumsaq..." şeirində ustad şairin aşağıdakı misralarının nəfəsi duyulur:

*Mən yanmasam,
Sən yanmasan,
Necə çıxar
Qaranlıqlar aydınlığa.*

Şairi düşündürən bəşəri məsələlərdir: ayrılığa göz yumsaq, şər xeyirə qalib gələr, bəşəriyyət bata bilər. Buna görə "əyriliyə qandal vuraq ki, addım atıb yeriməsin" - deyir. Sonda əsl mətləb aydınlaşır və şair haqlı sual edir:

*Mən göz yumsam,
Sən göz yumsan,
Biz göz yumsaq əyriliyə,
Özümüzdən razı qalıb
Yaşayırıq, dostlar, niyə?*

Habil kamanında "Düğah"ı dinlərkən aldığı həzz məzmunlu bir şeirə rəvac verir, Aşıq Zülfüyyə İbadovaya həsr etdiyi "Zülfüyyənin sazında", Aşıq Elman Mehdiyevə ünvanladığı "Sözüm çatsın ellərə" şeirləri xalqımızın necə də zəngin mədəniyyətə və mənəviyyətə malik olduğu ilə fəxr etdiyini poeziya dilinə çevirir.

Şair daim istedad həsrindədir. Ömrünün el üçün giləgilə əridənlər onun qəhrəmanlarıdır. Neçə illərdir məclislərimizin bəzəyi, elin nəğməkar qızı Sahibə Abdullayeva da məhz belələrindəndir. Ona ünvanlanmış "Oxu, Sahibə, oxu" şeiri də minnətdarlıq duyğulu şeirlərdəndir:

*Bu şənlikdən o şənliyə,
Deyilməmiş sözüm qalib.
Mahnu, şeir xəstəsiyəm,
Külüm altda közüm qalib.*

Şair dostu Maarif Soltana nəzmlə məktubu üçlük formasında yazılmaqla bərabər, çox maraqlı məzmunla malikdir.

Qəlbini ehtizaza gətirən incəsənətimiz şair üçün bir "qida" mənbəyidir. Şirvan aşıq məktəbinin görkəmli nümayəndəsi Aşıq Şakirin 80 illiyinə həsr etdiyi "Şakir" şeirində onun avazını hamıya örnək olan xoş xatirə kimi yada salır. "Qarabağ bülbülləri"nin yaradıcısı və bədii rəhbəri Murad Rzayevə ünvanladığı "Qarabağ bülbülləri", "Hökm vermək iqtidarında olsaydım, danışq dilinin şeirlə aparılması hökmünü verərdim", - deyən şair dostu Ağami Bağırlyaya həsr etdiyi "Gözəl görünür", Aşıq Alının eyni adlı qoşmasından təsirlənərək yazdığı "Nə qaldı", alim-etnoqraf, şair, publisist, dünyasını vaxtsız dəyişən Aydın Səlimzadənin əziz xatirəsinə həsr etdiyi "Hanı sənəin dağçı-çəyin", Kəlbəcərli dostu Yaşar Əzimova ("Yaşara"), dostu Firiduna ünvanladığı ("Darıxanda") şeirləri də müasir dövrlə səsleşən, oxucu tərəfindən maraqla qarşılanan əsərlərdir.

Şair həmişə səmimi və mehriban, xeyirxah və alicənabdır. Bu mənada "Yaxın qonşu uzaq qohumdan yaxşıdır" atalar sözünə söykənən şair qonşu haqqını da yaddan çıxarmır:

*Vaxt olur iki əl dadıma yetmir,
Mən səndən alıram bir əli, qonşu.
Qohumun, qardaşın yeri başqadı,
Qohumdan, qardaşdan irəli qonşu.*

17. "BALA "ƏKİNÇİ"NİN SƏDASI

O, təkcə şair deyildir. "Elin bir dərdi olsa, şairin yüz dərdi var",- deyən Ş.Dağlaroğlu yaradıcı adam olmaqla, rayonun ictimai-siyasi həyatında da xüsusi yeri, nüfuzu olan ziyalıdır.

"İsmayılı xəbərləri" qəzetinə redaktorluq, "İsmayılı Yazarları" ədəbi-ictimai birliliyinə sədrlik etmək, yaşın kamil vaxtında yaradıcılıqla mütəmadi məşğul olmaq, digər xalqların ədəbiyyatından tərcümələr etmək, sadəcə müdrik istedadın və düzgün bölünən asudə vaxtın hesabına mümkün olub.

"İsmayılı xəbərləri" qəzeti Respublikada dərc olunan region qəzetləri arasında öz populyarlığı, oxunaqlı olması ilə fərqlənir. Əsas məqsədi və başlıca qayəsi Vətənimizin dilbər guşələrindən olan İsmayılının şərəfli tarixini, mədəni coğrafiyasını, iqtisadi göstəricilərini, baş verən ictimai-siyasi, sosial və mədəni-kütləvi hadisələri, tikinti-inşaat meydanını, ayrı-ayrı xalqların monolit sarsılmaz birliliyini, multikulturalizmi, ürəkləri qurub yaratmaq eşqi ilə alovlanan Danko ürəkli insanların vətənpərvər əməllərini, yaradıcı adamların kiçik əsərlə-

rini özündə əks etdirməkdən ibarətdir.

"İsmayılı xəbərləri" "Yeni İsmayılı", "Zəhmətkeş", "Cavanşir yurdu", "Girdiman" kimi səzlərinin keçdiyi şanlı mübarizə yolunun nəinki layiqli davamçısı olmuş, hətta müəlliminin layiqli "şagirdi" kimi, çox işlərdə xeyli qabaqlamışdır.

Yaxşı yadımdadır: Bakıda olarkən tanınmış ziyalılardan biri əlimdəki qəzeti vərəqləyəndən sonra təəccüblə: "Belə yüksək səviyyəli qəzet bölgədəmi çıxır?"- deyərək soruşdu. Bundan sonra, həqiqətən, zənnimdə yanılmadığımı başa düşdüm.

Təəccüblü təkcə bu deyildir. Əsas odur ki, ayda 2 dəfə 8, 12, 16, hətta bəzən 24 səhifə çıxan qəzeti o, təkbaşına (qəzetin əlavə ştatı yoxdur) hazırlayır. Materialları kompüterdə işləmək, şəhərə aparıb "Azərbaycan" Nəşriyyatında dizayn etdirmək, "Ekspress" mətbəəsində nəşr etdirmək, nəhayət, oxuculara çatdırmaq çox böyük əzab-əziyyət, qüvvə və məsuliyyət tələb edir. Bütün bunlar onun vətənpərvər ürəyi ilə bərabər, misilsiz istedadının nəticəsidir. Bu anda ulu öndər Heydər Əliyevin jurnalist əməyinə verdiyi və sanki ona ünvanlanmış və qəzetdəki işinə görə boyuna biçilmiş qiymətli fikirləri yada düşür: "Jurnalist əməyi qeyri əməkdir, çox səylər göstərməsini, hətta cəsurluq, hünər, fədakarlıq tələb edən əməkdir, öz peşəsinə vurğunluq tələb edən əməkdir".

Qəzetin elektron saytı var. Buna görə dünyanın hər yerində oxunur. Qəzet 8 aydan sonra Mətbuat Şurasına üzv qəbul olunub.

Elə bir adam tapılmaz ki, burada qəlbinə yaxın yazı olmasın. Məhz buna görə də sənətindən, peşəsindən, yaşından asılı olmadan qəzet hər bir insanın həvəslə üz tutduğu, birməfəse oxuduğu əsl yaradıcılıq nümunəsidir. Bu xüsusiyyətlərinə görə, ziyalılar onu nəvazişlə: "Bala "Əkinçi" adlandırırlar. Qəzet nömrədən nömrəyə püxtələşir, peşəkarlıq səviyyəsini daha da artırır.

18. "QOŞA RUHLAR" I YAŞADANLAR

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti yanında Qeyri-Hökumət Təşkilatlarına Dövlət Dəstəyi Şurasının 2018-ci ildə elan etdiyi Qrant müsabiqələrində qaliblərdən biri də "İsmayılı Yazarları" ədəbi-ictimai birliliyidir. (Birliliyin sədri Ş.Dağlaroğludur).

Məlumdur ki, layihə Azərbaycanın iki qəhrəman övladının şeirlərində vəsf etdikləri Vətən uğrunda şəhid olmalarından bəhs edir. "Şəhid ruhuna qayğı insanlıq göstəricisidir" və "Şəhid adlarının əbədiləşdirilməsi, onların yetişən nəsələ örnək kimi tanınması zamanın vacib tələbidir" ideyasını əsas götürən film müəllifləri qarşıya qoyduqları məqsədə nail olublar.

Film 1961-ci ildə Gəncə şəhərində dünyaya gəlmiş,

1992-ci ildə Ağdərə uğrunda gedən döyüşlərdə tankın içində yanıb kül olmuş Salmanov Nizami Arif oğluna və 1993-cü ildə İsmayilli rayonunun Maçaxı kəndində anadan olmuş, Sumqayıt Dövlət Universitetini bitirmiş, 2015-ci ildə Rayon Hərbi Komissarlığından hərbi xidmətə çağırılmış, "N" sayılı hərbi hissədə xidmət etmiş, Tərtər istiqamətində 2016-cı ilin Aprel döyüşləri zamanı mərdliklə şəhid olmuş, "Döyüşdə fərqlənməyə görə" medalı ilə təltif olunmuş şair-müəllim Mikayıl Yaqub oğlu Vahabzadəyə həsr olunmuşdur.

Layihənin məqsədi vətən fədailərinin tanınması, xatirələrinin əbədiləşdirilməsidir.

Avqustun 15-də (2018) Rayon İcra Hakimiyyəti və Qrant müsabiqəsinin qalibi - "İsmayilli Yazarları" ədəbi-ictimai birliyinin birgə təşkilatçılığı ilə İsmayilli Rayon Uşaq Kitabxanasında filmin təqdimat mərasimi keçirilib.

Bütün bunlar layihənin digər üzvləri kimi, Şahməmməd Dağlaroğlunun gərgin və səmərəli işinin bəhrəsidir.

19. "FOTOQRAF ƏLİ BƏY"İN SEVİMLİ HOBBSİ

Çox vaxt onu rəsmi məclislərdə nəvazişlə "fotoqraf Əli bəy" çağırırlar. Onu Ü.Hacıbəyovun "Ordan-Burdan" əsərinin qəhrəmanlarından biri kimi adlandırmaq hamının üreyincə olur. Çünki təmənnəsiz olaraq hər bir tədbir zamanı çəkdiyi fotoları elə montaj edir ki, hər kəs, sanki bir incəsənət sərgisini seyr etmiş olur.

20. DOĞMALARLA MƏHƏBBƏT

*Əllərinin zəhmətinə güvənər,
Bir kimsəyə əyməyib baş, qardaşım.
Yaxşı ata, yaxşı övlad, yaxşı ər,
Öz yükünü çəkər yavaş, qardaşım.
(Xatın)*

"Öz ailəsinə xeyri dəyməyən insandan bir şey gözləmək səhvdir"

Hz.Əli(ə.x.)

Məlumdur ki, hər bir dövlətin təməli üçün nümunə kəsb edən əsas prinsiplərindən biri cəmiyyətin ali özəyi, dayağı olan ailə, onun müqəddəsliyi və toxunulmazlığıdır. Ailə cəmiyyətin mühərriki və xalqın vahidliyinin canlı təcəssümüdür. İnsan xoşbəxtliyinin təməli olan ailə məhəbbəti, buradakı saf və səmimi münasibətlər, ata-ana, qardaş-bacı, övlad istəyi poeziyamızın daimi müraciət obyektinə olmuş, bununla da oxucu qəlbinə xoş ovqat bəxş etmişdir.

Vətənə, xalqa, elə bağlı olduğu üçün Ş.Dağlaroğlu poeziyasında hər misranın arxasında milli dəyərlərimizin ən vacib vəsiləsi olan ailə məhəbbətinin izlərini görürük.

Hər zaman ailə məhəbbətini yüksək qiymətləndirən şair ən çətin günündə onlara güvənir və "Mən dərdimi kimə deyim?" - söyləyərək, əziz, qəlbinə yaxın adamları üzümək üçün dərdini, qəmini ürəyində çəkir:

*İstəmirəm, bilsin anam,
Körpə balam, nazlı sonam.
Dilə gəlmir şübhə, inam,
Mən dərdimi kimə deyim?*

Dağlaroğlu yaradıcılığında müqəddəs "Ana" adı ülvi-dir, əzizdir. Bu məhəbbət onun həyat cövhəri, ilham mənbəyidir. Dünya şirinliyinin ilk dadı məhz ana laylası ilə onun canına, qanına hopub. Bir bayatısında dediyi kimi:

*Ana, adına qurban,
Eşqin oduna qurban.
Sən çaldığın laylanın
Olum dadına qurban, - deyən şair anaların ölməzliyinə işarə edərək yazır:
Sevgindən doğulub, gəldik cahana,
Dar gündə bizimçün kim ağlayacaq.
Əlin çatmasa da bizə, ay ana,
Ruhun başımızı sığallayacaq.*

"Anam", "Anamın öyüdü, anamın südü" şeirlərində də bu müqəddəs varlığa öz məhəbbətini izhar etməkdən yorulmur.

"Ata" şeirində də ömrünü-gününü ağ gün sorağı ilə keçirən, halal çörək, halal ocaq sahibi, təmiz vicdanlı, ailə-övlad sahibi olan vüqarlı bir atanın sözlə portreti yaradılıb. Onunla fəxr edən oğul uluların: "Ot kökü üstündə bitər", - ifadəsinə uyğun olaraq, hər zaman arxa, dayaq olan belə bir atanın adını ucaldacağını bəyan edir:

*Hikmətin-vüعودum, öyüdü-qanım,
Adına bağlıdır şöhrətim, şanıım.
Ölsəm, kəfənimdir təmiz vicdanım,
Yaşasam, ocağın, közünəm, ata.*

Ailə sədaqətini hər şeydən uca tutan, ailə, övlad məhəbbəti canına, qanına hopan şair çox doğru qeyd edir:

*Getmək olmaz hər ocağın üstünə,
Kişi gərək öz ocağın qalaya.*

O, bir ata kimi övladlarını ləyaqətlə böyütmüş, tərbiyə vermiş, normal həyatlarını qurmaq üçün şərait yaratmışdır.

Şair həyatının ən xoşbəxt anını ilk övladının dünyaya gəldiyi gün sayır. Həmin gün kainatın başqa rəngə, başqa çalara dönüb nəğməyə çevrildiyi gündür onun üçün:

*Bu gün gündoğanım başqa rəngdədir,
Bahar duyğuluyam, ballaşib sözüüm.
Bu çayım, bulağım nə ahəngdədir,
Bu nə təmtəraqdır, ay canım, gözüm,
Dünyaya xoş gəlmisən.*

Qızı Validəyə həsr etdiyi şeir nəğmə şəklindədir. Övladını özünəməxsus tərzdə vəsf edən şair, onu gah Günəşə, gah Aya, gah ulduza bənzədir. Bu qız anasından qaş, atasından göz alıb. Onu qönçə kimi bəslər, qönçələri də

Validətək səslər. Sanki Yer kürəsi məskəni olan uşaqlara qoşulmuş bu nəğməni deməyə bütün eli səsləyir:

*Dağdan ayırmaz məni
Dağ çayının seli də.
Deməyə bu nəğməni
Səsləyirəm eli də,
Validə.*

"Mənim Günəş qızım" adlı şeirdə də atanın dağ boyda məhəbbəti müxtəlif bənzətmələrlə ifadə olunur. Anası ilə ilk dəfə babasıgilə gedən qızına müraciətlə yazdığı "Gəl, balam, gəl, sevgilim" şeirində isə bir aydır ayrılan övladının həsrətinə dayana bilmədiyini, gəlişi üçün kövrək adına çəməninin saf, incə güllərindən dəmət hazırladığını, gözünün qarası olan Göyərçini olmadığına görə yeri, göyü seçmədiyini, bütün varlığı ilə qayıtmağını arzulayır:

*Qayıt, qayıtsın yuxum,
Qayıt, gülsün gözlərim.
Sənindir varım, yoxum,
Səninkidir sözlərim.
Tez gəl, açılısın dilim,
Gəl, balam, gəl, sevgilim.*

Artıq ömrünün müdrik illərini yaşayan şair, ömrünün mənası olan illəri də, babalı-nənəli günlərinin sevincini də müdrikcisinə qarşılayır:

*Söz qiymət itirər çənələşmədə,
Günlərim, aylarım sənələşmədə,
Dünən sevdiyim qız nənələşmədə,
Mən də yavaş-yavaş babalaşırım.*

Ataların: "Dövlətdə dəvə, övladda nəvə" ifadəsinə söykənən şair "Yeni il gəlir" şeirini nəvəsi Zeynəbə müraciətlə yazıb. İlk Yeni ilini qarşılayan Zeynəbə babanın duaları, arzuları sonsuzdur:

*Qarşıda dil açıb yeriməyin var,
Bəxt sənün üzünə gülsün, Zeynəbim.
Gül açsın adınla bağlı arzular,
Kainat xoşuna gəlsin, Zeynəbim.*

Şahməmmədin bacı-qardaşlarına olan məhəbbəti də qədərsizdir. Şəhla bacısına dərin məhəbbətinin ifadəsi olan şeir də buna yaxşı misaldır:

*Sən duyğu dənizi, biz sahildə dağ,
Şiltaq ləpələrin sığılı nə xoş.
Səni tanımazdan, görməzdən qabaq
Bu dünya olubmuş mənasız və boş.*

21. KİMLƏR İLHAM VERDİ DAĞLAROĞLUNA...

*Yaxşı adamlara keşikçi qoyun,
Dağlar, çürüyər yoxsa cəmiyyət.*

N.Həsanzadə

Qədim dövrün yazıcılarında biri haqlı olaraq yazır: "Şeirinin və poetik əsərlərin vəzifələri bir başqadır, tarixinki isə bir başqadır. Orada (şeirdə) tam azadlıqdır və yega-

nə bir qanun vardır: şairin iradəsi. Çünki o, ilahi bir qüdrətə malikdir və ilham pərisinin hakimiyyətinə tabedir".

Bəli, şair dünyanı hamı kimi görür, hamının gördüklərini, duyduqlarını qələmə alır, lakin hamı kimi yazmır. Elə yazır ki, hamı bu möcüzəyə heyrət kəsilir.

Ş.Dağlaroğlunun bir şair kimi formalaşmasında, ümumilikdə, zəngin ədəbiyyatımız, xüsusən aşıq yaradıcılığımız böyük rol oynayıb.

Lakin bu yolda ona mayak olan, şeirin çətin yollarında inamla addımlamaqda, poeziyanın "dərinliklərinə" enməkdə ustad şair Musa Yaqubun böyük rolu olub. Sözlün həqiqi mənasında, bu poeziya onun üçün məktəb olub: şeiri necə yazmaq, hansı məsələdən və necə söz açmaq, sözü şeirə, poetik ifadə vasitəsinə çevirmək üsuluna qədər çox şeylər öyrənib. Ustadın da ona ünvanlanmış qiymətli sözləri var: "...dünyanın yaxşı adamlarına, mələklərinə "Şükür" deyə-deyə, iblisini tanıya-tanıya bir az razı, bir az narazı, gah fərəhli, gah gileyli günlərini yaşayır, bu hisləri şeirə çevirir. ...Şahməmməd şeirlərində təbiəti zəngin olan öz doğma torpağında özünəməxsus doğmalığa tapa bildi, rəng içində rəng tapdı, dağlar əhatəsində öz dağını, öz söz mənzərəsini yarada bildi".

Ağsaqqala, ağbirçəyə hörməti olan şair ustad Musa Yaqubdan dərs almağı, şairdən aldığı mənəvi qidanı böyük minnətdarlıq duyğusu ilə qarşılayır, öyrənməyi fəxr bilir və həmişə yüksək ehtiramını bildirməklə onun uca məqamını belə ifadə edir:

*Çöp yuvalar boş olmazdı,
Göyərmiş daş olmazdı.
İl keçərdi, qış olmazdı,
Hər şair Musa olsaydı.*

"Kürsüdə şair oxuma" əsəri də Musa Yaquba ünvanlanmış və təbiətə qoşduğu şeirlərini ilham aldığı təbiət qoynunda: dağda, yaylaqda, ağ qovaq yanında, "odocaq bənzəri sözlərini" közə, ocağa, qəlbi güldən təmiz pak uşaqlara və oyaq insanlara, nəhayət, şairin arxa-daşağı olan el yanında oxumağı məsləhət bilir:

*Şeiri yolum üstə güldüşairin,
Əli çiyinim üstəldi şairin.
Arxası, dayağı eldi şairin,
Bu dayağ yanında oxu şeirini.*

Ş. Dağlaroğlu yaxşı bilir ki, ta qədimdən üzübəri gələn ədəbiyyatımızda mövzuya yeni don geyindirən, sözə ilahi qüvvə bəxş edən sənətkarlarımız çox olub. Onların həssas ürəkləri titrəyib "sarı simə toxunmaları" da saysız-hesabsızdır. Yazılan nəzirələr bunlara konkret sübutdur. Bəli, bu həqiqətdir ki, adi insanları duyğulandırmaq çətindir, həssas, zərif qəlb sahiblərini təəccübləndirmək, daha yüksək şəkildə ehtizaza gətirmək, bülbül döndərmək ikiqat çətindir. Bu mənada şairin ustad sandığı, mövzuya poetik-fəlsəfi don geyindirən, onu əsrarəngiz gözəlliyi və rəngarəng çalarları ilə çatdıran Musa Yaqub poeziyası qədər güclü əks-səda doğuran, nəzirə yazılan sə-

nətkarlar barmaqla sayılacaq qədərdir. Təkcə bir faktı göstərmək yerinə düşər ki, ona yüzdən çox nəzərə yazılmış, bunların çoxu isə "Göyerməz" şeirinin payına düşüb.

Bu anda istedadlı qələm sahibi Oqtay İsmayılının fikirlərini xatırlamaq yerinə düşər: "Qara daş". Bu, hamıya tanışdır. Amma Musa Yaquba qədər poeziyanın diqqətini cəlb etməmiş, poetik mühakimələrin tədqiq obyektini olmamış, ədəbi obrazlardan birinə çevrilməmiş, bədii məntiqin, məcazi təhlilin diqqət mərkəzinə düşməmişdi. Yalnız düha adını qeyri-adiyə çevirə bilir. Musa Yaqub daşı fəlsəfi və poetik yozum obyektinə çevirmiş, başqalarını da öz duyğularını bu daşa çəkməyə, zaman və məkan haqqında düşüncələrini daha da itiləməyə, qara daşın dünya qədər maraqlı bir panoramını yaratmağa həvəsləndirmişdir. Onun sayəsində "qara daş" adı bir ifadədən çoxtutulmuş, çoxyozumlu metaforik ifadəyə çevrilmişdir. İndi onu hərə fərqli şəkildə, özünəməxsus tərzdə görür və göstərir. Biri onu kədər, biri savablı-günahlı ömür, biri güvənc, biri sərtlik və dözümlü, biri tarixi taleyimiz, biri dünya, biri yanından ötüb keçilməli adı əşya kimi dərk və təqdim edir. Mənim nəzərimdə isə daş bütövlüydün, mərdliyin, təmizliyin, əbədiliyin rəmzidir. Bu dünyada daşdan başqa heç nə ilkin təmizliyində qalmayıb. Yalnız onun daxilinə heç bir çirk nüfuz edə bilməyib. Yoxsa qara daş bir belə bülbülə cəh-cəh vurdurmazdı. Hətta bəzilərinin ən uğurlu qələm məhsulları məhz Musa müəllimin təsiri ilə yazdığı şeirlərdir. Musa müəllimin varlığının özü zəmanəmizin ən gözəl şeiridir".

Təsadüfi deyil ki, ustadın poeziya məktəbinin başqa şagirdləri kimi, Ş.Dağlaroğlu da qara daşın sədasına səs vermiş, könül rübabını dilləndirmiş, bu gözəl incinin poetik cazibə qüvvəsindən kənar qalmasına imkan verməmiş, qara daşın fəlsəfi yozumuna öz baxışını ifadə etməkdən çəkinməmişdir. Hətta bir şeirlə ürəyi səngiməmiş, qəlbinin dərinliyindən süzülüb gələn o müqəddəs arzularını beynində oyanmağa hazır olan düşüncələrə rəvac vermiş iki mənalı şeiri oxucuya təqdim etməklə öz şirinliyi, səmimiyyəti, axıcılığı, xoş ovqat yarada bilmə qabiliyyəti və səmimi mənə tutumu ilə həssas qəlb və düşüncə sahiblərini ehtizaza gətirmişdir. Bu poetik nümunələr "durna qatarı"nda layiqli yerini tutmaqla bərabər, Musa Yaquba və onun pərəstişkarlarına qiymətli bir töhfədir.

"O daşı göstər mənə" şeirində namərdliklə ad çıxaranlar, torpaq satıb ata-baba məzarları ilə alver edənlər, xeyir kərpicinin üstünə şər kərpici hörənlər şairin hədəfinə tuş gəlir. Müasir dövrümüz üçün çox aktual məsələlərə öz humanist insani prizmasından yanaşmış şair fəxrlə onun yolunun layiqli davamçısı olacağına əminliyini bildirmişdir:

*Varını ver deyənə nəyisə vermək üçün,
Yüngüllərin yanına çəkiyə gəlmək üçün,
Ölürəm sən gördüyün o daşı görmək üçün,
Göstər, ay Musa Yaqub, o daşı göstər mənə.*

*Üstündə gül bitirib, dərərəm, qoxlayaram,
Daş olmuş ürək sayıb odlaram, oxlayaram.
Gələn bütün nəslimə yadigar saxlayaram,
Göstər, ay Musa Yaqub, o daşı göstər mənə.*

"Qara daş göyörsə, nə olacaq ki..." şeirində iki şairdən: M.Yaqub ("Bu dünyanın qara daşı göyerməz") və Faiq Qurbandan ("Bu dünyanın qara daşı göyərər") epiqraf gətirən şair cəmiyyətdəki naqisliklərin nə vaxt aradan qalxacağı haqqında fəlsəfi - insani düşüncələrini qələmə alır, insanları ali məqsədə, adlarına uyğun işlər görməyə səsləyir:

*Gecə gündüz ilə döyüşən deyil,
O bunu, bu onu buraxır dincə.
Qara daş göyərər, dəyişən deyil,
Qara, daş ürəklər göyerməyincə.*

Dünyaya yaraşmaq vermək, işıq, nur saçmaq, gözəllik yaratmaq üçün gəlmiş insanın naqislikləri, "mə-nəm-mə-nəm" iddiası şairi yandırır-yaxır. O, M.Arazın "Dünya düzəlmir ki, düzəlmir, baba" ifadəsinə cavab olaraq yazdığı "Dünya necə düzəlsin" şeiri başdan-başa insani naqisliklərin qarşısında heyrətinin ifadəsidir.

İlin, ayın yerini səhv salmağımız, gözümüzün heyvanın, quşun payında, hər kəsin öz hayında olması ("Məndən ötdü, qardaşıma dəydi"), hər kəsin öz aləmində bir ölçüsü, bir mizan-tərəzisi olması, haqdan üz döndərməsi, yaxşıya pis, pisə yaxşı deməsi, bütün bu işlərdə hamının günahkar olması ("Bir günah sənindir, bir günah mənim", "Bir gözün sən əydin, bir gözünü mən, Niyə narazıyıq bu tərəzidən" - M.Yaqub) bugünkü günahların Allahın ümidinə qalması, müqəddəs iş üçün birləşə bilməməyimiz şairi bir sual qarşısında qoyur: "Dünya öz-özünə necə düzəlsin?"

Ən çətin anda şairə öz dəstəyini göstərən sazlı, sözlü insanlardan biri də elimizin-obamızın ozanı Aşıq Yanvar olub. Şairin onunla deyişmələri ustad-şagird münasibətləri səpkisindəndir. Uzaq Sibirə olarkən darıxıb özünə yer tapmayanda, dərini aşığa söyləyir, mənəzüm məktublar göndərirdi. Aşıq da cavabı şeir şəklində verirdi. Şair yazanda ki:

*Əcəb qərubsəyib dilim "can" üçün,
Bir gülər üz üçün, mehriban üçün.
Qədirbilən üçün, sözbilən üçün,
Nəğmədir içim də, çölüm də mənim.*

"Zər qədrini zərgər bilər" ifadəsinə söykənən Aşıq da onun gəlişini meydanı telli saza verməklə toy-bayram kimi qeyd edəcəyini deyir:

*Aşıq Yanvar söz tapmayırsa yaza hey,
Vurulubdu çiçəyə hey, yaza hey.
Meydanı verəcək telli saza hey,
Buraya dəyəndə qədəmin sənin.*

Şairin Aşıqla toylarda, el şənliklərində birlikdə oldu-

ğu vaxtlar da çox olub. Neçə illər əvvəl aralarında deyişmə söhbəti də olub. Çox maraqlı və məzmunlu aşağıdakı qıfılbənd hər iki sənətkarın aşiq ədəbiyyatına dərinləndən bələd, eyni zamanda istedadlı sənətkar olmasına bariz sübutdur:

Dağlaroğlu:

*Aşiq qardaş, tanış olduq, nə yaxşı,
O nədir ki, nemətlərdə baş olur?
O nədir ki, ələ almaq çətindir?
Ələ alsan, hər şey ona nuş olur?*

Aşiq Yanvar:

*Dağlaroğlu, bu dostluğa mən də şad,
O, çörəkdir, nemətlərdə baş olur.
O, ürəkdir ələ almaq çətindir,
Ələ alsan, daş da ona nuş olur.*

Ş.Dağlaroğlunun yaradıcılığından ilham aldığı ən yaxın dostlarından biri də şair Oqtay İsmayılıdır. "Mənim ilə" şeirində şairlə bağlı diləkləri, "Telefon deyişməsi"ndə isə (Bu həm də deyişmə janrının təzə variantıdır) hər ikisinin dünya, həyat haqqında fəlsəfi düşüncələri öz əksini tapıb.

Şairin "Sən nəğməsən" şeiri isə gənc yaşında dünyasını dəyişən istedadlı şair Alim Məhərrəminin "Daha məndən Kərəm olmaz" şeirinə nəzirədir. Şairin qənaətinə etiraz edən Ş.Dağlaroğlu nikbin olmağı, həyata yeni nəzərlə, soyuq başla baxmağı tövsiyə edir:

*Daş bağlayıb ürəyin bu qış günü,
Kimdi salan çölə səni, ay Alim?
"Daha məndən Kərəm olmaz" deyirsən,
Əsli görmür hələ səni, ay Alim.*

Şahməmmədin Məmməd Qədirin "Çıxım gedim" şeirinə, Elşən Əzimin "Eylərsən", Aybəniz Əliyarın "Yetimdi" şeirinə, xalası oğlu Mərdanın ad gününə yazdığı "Pirəqanı", Sumqayıtda yaşayıb-yaradan şair dostu Asif Asımın yaradıcılıq gecəsinə ithaf etdiyi "Gəlmişəm" şeirinə yazdığı nəzirələr də çox maraqlı fikirlərlə zəngindir və şairin tükənməz istedadının nəticəsidir.

22. İNSANLIQ BİÇİMİNDƏ GÖZƏLLİYƏ VURULANLAR

(Kimlər nəğmə qoşdu Dağlaroğluna...)

*Qovrulsa da ürəyinin yağında,
Müdrəkləşib ömrün erkən çağında.
Qəlblərdəki şeir-sənət bağında,
Heykəlləşir heykəltərəş qardaşım.*

(Xatın)

Saf və səmimi xarakterinə görə, Ş.Dağlaroğlunun hələsinə toplanan qohumlar, dostlar, tanışlar həmişə onunla görüşməyə can atır, yeri gəldikcə, mehriban münasibətlərini hiss etdirməyə çalışırlar. Əlli yaşı münasibətilə çap olunan "Ömürdən əlli yarpaq" kitabında onların bir

hissəsinin ürək sözləri toplanmışdır. Bunların içərisində çoxlu şeir də var.

Gözəl pedaqoq Hacı Məmmədov sadə dildə yazdığını, dilindən gələn güclü deyim tərzini və təsvir vasitələrini yüksək qiymətləndirərək "Dünya öz-özünə necə düzəlsin" şeirinə nəzirə olaraq "Dünyamız düzəlmir" şeirini yazıb, şairin fəlsəfi fikirlərinə elə filosofiyana cavab verib:

*Yaddaşında milyon ilin get-gəli,
Amansızın çiyindədir bir əli.
Yaxşılıarı çəkən yoxdur irəli,
Bu dünyamız düzəlmə oxşamur.*

Şair Asif Asıman da özünə qardaş sandığı, yüksək vətənpərvərlik duyğularını, el-oba, yurd təəssübkeşliyini özündə əxz edən şairə nəzmlə silsilə məktublar ünvanlayıb. "Məni" rədifli qoşması da bu silsilədə xüsusi yer tutur. Hər an dostunun düşüncələrinə ortaq olan A.Asıman hər görüşdə nikbin notlarla kökləndiyini minnətdarlıqla bəyan edir:

*Seyr etdikcə burda hər bir gülşəni,
Sandım mənəm insanların ən şəni.
A Şahməmməd, dinlədikcə hər səni,
Tərk eylədi bu həsrət, nisgil məni.*

"Dağ çiçəkləri" ədəbi məclisinin ən fəal üzvlərindən biri, "Gözlərim dan yerində" və "Ürəyimin işığı" kitablarının müəllifi Xatın Qəmkar şairin yaradıcılığının vurğudur. Həmişə istedadlı şairdən çox şey öyrəndiyini deyən Xatın el yanında başı uca olan şair qardaşına bəslədiyi düşüncələri şirin misralarla dilə gətirir:

*Əllərinin zəhmətinə güvənər,
Bir kimsəyə əyməyib baş qardaşım.
Yaxşı ata, yaxşı övlad, yaxşı ər,
Öz yükünü çəkər yavaş qardaşım.*

*Qəmli olsa, gizlədər göz yaşını,
Dostlarına düyünləməz qaşını.
El yanında uca tutar başını,
Sal qayada, zirvədə daş qardaşım.*

Mərhum pedaqoq və şair Ağami Bağırılı şairə ürək sözlərini "Çətindir" şeiri ilə çatdırıb, ona zirvədən-zirvəyə qalxıb ucalmağı arzulayır.

Həkim - şair Məmmədyar Məmmədyarlı da Ş.Dağlaroğlu yaradıcılığının vurğudur. Bütün əsərlərinə xüsusi münasibət göstərsə də, şairin təcnislərini ülvə bir məhəbbətlə xatırlayır. "Qardaşım" şeiri də bu məhəbbətin təzahürüdür. M.Məmmədyar şair dostunun xasiyyətini incədən-incəyə mənalandırmaqla bu yolda ona əbədiyaşarlıq, tanrının yoluna nur saçmasını arzulayır:

*Ürəyini süfrə kimi sərmisən,
Nəyin varsa, dost yolunda vermişən.
"Yerlə göyün arasına girmisən",
Göyləri çiyində saxla, qardaşım!*

Ş.Dağlaroğlunun şair dostu Tofiq Məmməd də 50 ya-

şına gözəl bir töhfə olan şeir ərmağan edib:

*Sözlərin ləl olub ömrün tacında
Yox zərdən, zibadan ehtiyacın da.
Əsl dostlar ilə dağ yamacında
Tofiqin könülünə gör nələr düşüb.*

Şair Qəhrəman Tovuzlu isə "yoluna, izinə, bal kimi sözüne" vurulduğunu qeyd etməklə onu "dağlar qartalı, dağlar şiri" adlandırır. Ürəyini yanıqlı kaman siminə, hər misrasını dalğalı ümmana bənzədən şair sazıl-söhbətli Dağlaroğlunun "duzlu" şeirlərinə vurulduğunu etiraf edir.

Şair dostu Kəramət Əmirli də "Günəşdən nur alan poeziya" adı ilə dostuna ünvanladığı ürək sözlərini "Nə yaxşı" adlı gözəl bir şeirlə yekunlaşdırır. Həmin şeir sanki "Bu yaz niyə gecikdi" əsərinə cavab olaraq yazılıb və hər bənd maraqlı misra ilə yekunlaşır ki, bu da oxucu qəlbini nikbin hislərlə süsləndirir. Misralar axıcı, mövzu gözəldir:

*İndi-indi bənövşələr açırlar,
Gül dəlisi kəpənlər uçurlar.
Təbrik üçün sənə doğru qaçırırlar,
Bu yaz gecikməyib, nə yaxşı?!*

Köhnə dostlarından biri - Cəbrayıl Hüseyn də onun yaradıcılığının vurğudur. Həm həyatda, həm də yaradıcılığında nikbin və səmimi, dünyaya baxışında kamil olan, ədəbiyyatımızın klassiklərinə, çağdaş nümayəndələrinə, bugünün sayılıb-seçilən yazarlarına həmişə hörmət və ehtiram göstərən şairə münasibətini "Köhnə dostlarım" adlı şeirlə də bildirir. Şair Şahməmmədin simasında köhnə dostlarını "dərindən dəryalarda gəmiyə", "sünbülü sarılmış zəmiyə", "ataya, dayıya, əmiyə" bənzədir. Hər il "qatarından durna itirən" dostlarını sonda belə xatırlayır:

*Cəbrayıl, yolumuz yetmişə, yüzə,
Dünyanın işləri məzədən məzə.
Köhnədən köhnədi, təzədən təzə
Köhnə dostlarım.*

Jurnalist Salman Talıstanlı da yubiley tədbirində Dağlaroğluna fikir və düşüncələrini poetik dillə çatdırıb. "Gedir" adlı bu şeirdə insana məxsus bəzi xüsusiyyətlərin ömrü varaq-varaq azaltdığını, qara rənglərin təldən, doğma qohum-qardaşın yadlaşdıqca əldən getdiyini, sözü şirin, xatirəsi canlı belə oğulların əbədilik yaşayacağını söyləyir.

Sadiq dostlarından biri - müəllim Füzuli Baxışov şairdən söhbət düşəndə: "Tanrının öz istəyidir ki, sevgiyə layiq bəndlərini sevilməyə layiq torpaqda dünyaya gətirir". Belə insanla dost, həmsöhbət olduğuna görə özünü xoşbəxt sayan F.Baxışov "Hec" rədifli şeirini də ona həsr edib, dünya işlərinin özünəməxsus fəlsəfi yozumunu verib.

İsrail Yazıcılar birliyinin üzvü, Ş.Dağlaroğlunun redaktorluğu ilə 2005-ci ildə İsraildə şeirlər kitabı çap olunan Şamil Şirvanlı da onu "şair kimi oxunan, müəllim kimi

sevilən, dost kimi sədaqətli, vətəndaş kimi dəyanəti olan bir şəxsiyyət" kimi qiymətləndirir. Yuvarlaq yaşının tamam olması münasibətilə "şair" rədifli şeirini ərmağan edən müəllif, Şahməmmədin "sözlə" portretini yaradıb:

*Gec gələn kasıbın baharı olur,
Pulluya qışda da bahardı, şair.
Hər yerdə, hamıya səni sevirən
Səndəki saflıqdı, vüqardı, şair.*

Şair dostu Ədalət Əsgəroğlu da şairə dağlar qədər ömür arzulayır və ona ürək sözünü poetik bir dillə çatdırır:

*Uzun yollar qurtarmasın,
Fərqi yoxdu, ağır olsun,
Asan olsun...
Sevgiləri ismarlarıq.
Gedə-gedə
Bu yollara,
Baş vuraraq sevdalara...
Kim deyir ki, yorulmuşuq,
Biz insanlıq biçimində
Gözəlliyə vurulmuşuq.*

23. DAĞLAROĞLU, QƏLƏM DÜŞMƏZ ƏLİNDƏN...

*Qorxutmaz "Şah!" Məmmədi,
Sözündə şah Məmmədi.
Sev, bir də Şahməmmədi
Tapa bilməyəcəksən.*

***

*Əlində sazım qalıb,
Dilimdə sözüm qalıb.
Nə dərdim var, ey Vətən,
Çölündə izim qalıb.*

Bu dünyada şair də çoxdur, vətəndaş da. Lakin şair-vətəndaş tək-təkdir. Ş.Dağlaroğlu da ikincilərdəndir. O, anadan şair doğulub. Onu şair edən həssas qəlbi, bir də ana yurdun ayna bulaqları, başı qarlı, qartallı dağları, coşqun ırmaqları, min bir rəngə çalan düzləri, müdrik, zəhmətkeş insanları olub. Mayasını klassik ədəbiyyatdan və xalq yaradıcılığından alan şairin əsərləri də özünə oxşayır: səmimi, saf, pak, təmiz...

Şeir yazmağa orta məktəb illərindən başlayan, pillə-pillə yüksələn, ildən-ilə püxtələşən şair artıq öz yaradıcılığının yetkin mərhələsinə çoxdan qədəm qoyub.

Elə bil gözümüzün önündə balaca bir işıq böyüdü-böyüdü parlaq günəş şüasına çevrildi. Kiçik bir təpə böyüdü uca Dağ oldu, yenilməyəcək bir zirvəyə döndü. O, bircə gün də olsun, özünü düşünməyən bir vətəndaşa və vətəndaşa çevrildi:

*Dostlar, bu yaşında bircə gün hələ,
Özümçün yaşaya bilməmişəm mən.*

*Bu ötən ayları, keçən illəri
Gecəyə, gündüzə bölməmişəm mən.*

O, hər bir fərdin özünəməxsus aləmini irəlilədən duyan poeziya müəllifidir. Bu gün həmin meydanda heç bir şairin səsini oxşamayan, üslubuna, tərzinə görə tanınan bir səsdir o səs. Müasir poeziyamızda öz fərdi üslubu, ilk şeirlərindən başlayaraq məxsusi dəst-xətti ilə seçilən sənətkar kimi oxucu auditoriyasının rəğbətini qazanaraq əsl poeziya haləsinə bürünüb.

"Məni çağırın var, bu öz səsimdir", - deyərək poetik istedadından yetərincə faydalanan, yaradıcılıq enerjisini ildən-ilə daha gur alovlandıran şair bu yolda yorulmur, usanmır:

*Mən bircə anlığa, yoruldu deyə,
Sizdə dayanmağı yersiz sanmışam.
Ürəkdən bu elə vuruldum deyə,
Elə ürəkdən də alovlanmışam,
("Şeir yolları")*

Çünki içində həmişə ona qüvvə verən ideallar yaşayır.:
*Nə qədər varsınız, anam, Vətən, yar,
Baharı solmazdır mənim eşqimin.*

Onun poeziyası xoş bir ovqatın, səmimiyyətin, rühsallığın bir araya gəldiyi aləm kimidir. Bu aləmdə hər kəs məhz onun üçün doğma olanı görür, bir anlıq düşüncəyə dalır, gözəl olanı, yaxşını tanıyır və ona könül verir. Eyni zamanda insanın duyğularını oynadan, ürəkdən tikan çıxaran misraların, poetik deyimlərin yer alması həminin ürəyincə olur. Və elə buna görə də canlı poetik misralar istər-istəməz insanın içindən bir işıq seli kimi axıb keçir.

Deyirlər ki, qoşmanı şair bütün ömrü boyu yazır, tənisi ən yetkin çağlarında, gəraylıni isə çox gəncliyində, bir də gəncliyi ilə vidalaşanda qələmə alır. Ş.Dağlaroğlu üçün belə bir sərhəd yoxdur. O, yaşının hər mərhələsində hər janrdə mükəmməl əsərlər yaradıb. Çünki sözün poetik ifadəsinə diqqətlidir, sözləri sağa-sola səpələmir, onların şeir olması üçün bədii təsir gücünü artırır.

Onun poeziyasında fikir anlaşıqlı, sadə şəkildə, lakin bədii obrazlılıqla ifadəsini tapır. Misralar isə ağıllı və yetkin bir düşüncə yükünü daşıyır.

Şeir dünyasının xarakterik cəhəti qəlbəki səslərin sözlərə, sözlərin sətirlərə, sətirlərin gözəl poeziya çəlgəsinə çevrilməsidir. Təsadüfi deyildir ki:

*Qəlbim odlanırsa, qəlbim yanırsa,
Demək, ya sevmişəm, ya sevilmişəm.
İncimə, incimə, sən ey bəstəkar,*

Həyatı ən şirin nəğmə bilmişəm, - deyən şairin şeirlərinin hər biri bir nəğmədir. Bu şeirlərin çoxuna ("Yar görüşə gəlmədi", "Sənsiz", "Ay xanım", "Yanılmışam" və s.) mahını bəstələnib.

Ömrünün 60-cı müdrik illərini yaşayan, yazmaqdan, yaratmaqdan doymayan və:

*Hələ nə yol getmişəm,
Beş addımlıq bir cığır.
Zirvələrdən baxmağa*

Məni yollar çağırır, - həvəsi ilə yol gedən, bitib-tükənməyən şeir-söz xəzinəsinin xəzinədarı, ürəyi Vətən, xalq, insanlıq üçün döyünən bir yazarın bəzi portret cizgilərini yaratmağa çalışdım. Nail oldummu? Əlbəttə, oxucu üçün, bəlkə də, bu, qaneedicidir. Ancaq yaradıcılığı ilə geniş tanış olandan sonra ürəyi dolu bir insan kimi nə məni, nə də şair, publisist, tərcüməçi, nəşir və qəzet redaktoru, ictimai birləşmənin sədri, Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü, Prezident təqaüdcüsü, neçə-neçə başqa titulların və mükafatların sahibi, başlıcası isə səmimi insan, başqalarına ürəyinin işığını paylaşmağı fəxr bilən, əsl vətəndaş və şair dostu Məmməd İsmayılın:

*Göyər arzularım, göyər bir az da,
Hələ yaşamağa dəyər bir az da. -* misralarındakı həsrətlə yaşayan Ş.Dağlaroğlunu da qane etmədi.

Hikmət dolu əvəzsiz şeirlər müəllifi olan, zəngin dilimizin geniş poetik imkanlarını məharətlə sərgiləyən, ömrünü-günü sözə həsr edən, bu yolda özünü təsdiq edən bir şairin poeziya dünyasından - mənə gülüstanından söz açsam da, hiss etdim ki, hələ yaradıcılığının çox cəhətlərini işıqlandıra bilmədim, bəzi cəhətlərinin üstündən səthi keçdim. (Bu yazı onun 2006-cı ilə qədər yazdıqlarının əsasında qələmə alınıb). E.Heminquey çox doğru demişdir: "Dünyada insan barəsində adi, düzgün yazmaqdan çətin heç nə yoxdur". Ümid edirəm ki, nə vaxtsa bu təmənnəsiz ömür sahibinin əsl portretini yarıdan tapılacaq. Bu təkcə Azərbaycanın cənnət guşələrindən biri olan İsmayılı üçün deyil, bütöv Vətənimiz üçün döyünən ürək sahibi olan vətənpərvər, istedadlı bir qələmə sahibinin əməyinə verilən bir töhfə olardı.

Fikrimi şair-publisist İldırım Dəmirinin şairə ünvanladığı şeirin bəzi misraları ilə bitirir, bununla da şairə yaradıcılığında yeni-yeni nailiyyətlər, həmişəyaşar qələmə yeni poetik güc arzulayır və bu işıqlı portretin neçə-neçə çalarını əks etdirən yazılar arzusu ilə "hələlik" deyirəm:

*Dağlaroğlu, qələmə düşməz əlindən,
Sevgi dolu sözlər yağır dilindən.
Qorxun yoxdur həyatın gur selindən,
Çiçək açan hər zəhmətin mübarək.*

***

*Dağlaroğlu, toy-mağarda başdasan,
Çox kamilsən ağılda sən, başda sən.
Beləcə qal, səksən, doxsan... yaşda sən,
Tanrı verən bu qismətin mübarək.*

SON